

[Socialministeren.]

gen efter § 307, stk. 6, bruges i videst muligt omfang. Hertil kommer, at den ændring, der nu gennemføres, må medføre en ændret fortolkning af den bestemmelse, ændringsforslaget drejer sig om. Jeg agter i et cirkulære at give nye retningslinjer for anvendelse af bestemmelsen i § 307, stk. 2, nr. 5, med henblik på lempeligere anvendelse af bestemmelsen i fremtiden. Det er simpelt hen nødvendigt som konsekvens af de ændringer, der gennemføres.

Der er i øvrigt ingen grund til at kæmpe lidenskabeligt om en paragraf, som livet i den grad er løbet fra. Jeg må altså anbefale, at man stemmer imod ændringsforslaget og for lovforslaget, som det foreligger.

Alfred Jensen: Jeg takker for ministerens forstående bemærkninger om det stillede ændringsforslag. Jeg oplevede jo forleden dag, at også ordføreren for det socialdemokratiske parti gav tilslutning til de synspunkter, jeg havde fremført; men når det er tilfældet, må man nok spørge: hvem er det, der sætter sig imod, at en sådan ændring gennemføres? Hvem er det, der i udvalget har vist en sådan, lad mig sige mindre social, forståelse, som fører til, at man kæmper imod en ændring på dette område? Jeg savner motivering for afvisningen af dette ændringsforslag, og det forekommer mig ganske urimeligt, når vi her drøfter en sag om så vigtige ting gennem tre behandlinger og der fremføres vægtige synspunkter for mere vidtgående ændringer end dem, ministeren har foreslået, at der da ikke fra udvalget kommer en tøddel frem om, hvorfor man er gået imod dem fra flertallets side. Der kommer sympatiudtalelser fra ordføreren for det største parti, og det må man altså lade sig nøje med.

Nu har ministeren yderligere meddelt, at livet er ved at vokse fra denne bestemmelse i loven, og at den kun anvendes i ringe omfang, fordi den ikke er så særdeles praktisk, men der er ikke afgivet nogen erklæring om, at den slet ikke anvendes. Under disse omstændigheder spørger man sig selv: hvorfor i alverden vil man opretholde en sådan bestemmelse? Hvorfor går man ikke med til at foretage en ændring som den foreslåede? Når ministeren har samme opfattelse som jeg og mange andre og mener, at denne

bestemmelse bør gå ud, forstår jeg ikke, at man ikke har kunnet ordne dette spørgsmål i regeringsblokken, al den stund de, der har denne opfattelse, dog er det store flertal. Jeg savner altså en motivering fra dem, der har sat sig imod denne ændring — det må jo være retsforbundet og den radikale gruppe — og jeg synes, de burde give os en motivering derfor, for det er ganske urimeligt, at vi ikke kan få en forklaring på den stiv-sindethed, der er lagt for dagen i dette spørgsmål over for dårligt stillede medborgere.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget af *Alfred Jensen m. fl.* (se sp. 1036)

forkastedes med 122 stemmer mod 6.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer af lov om folkeskolen.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 529, fremsættelsen i tidenden sp. 874).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om gymnasieskoler.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 587, fremsættelsen i tidenden sp. 874).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Horn: Må jeg først takke den højtærede undervisningsminister for fremsættelsen af de to foreliggende lovforslag. De er jo ikke